

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-585/19-7
REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Primljeno: 31-01-2020		
Prilog	Neposredno	Poštom
Klasa: UP/II-034-02/19-01/850		
Ur. broj: 383-01/20-11		

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i Marine Kosović-Marković, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Elektrocentar Petek d.o.o. iz Ivanić Grada, Etanska cesta 8, , kojeg zastupa član uprave Martina Pejić, protiv Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Končar-Inženjering za energetiku i transport d.d., Zagreb, Fallerovo šetalište 22 i HEP proizvodnja d.o.o. Zagreb, Ulica grada Vukovara 37, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 16. siječnja 2020.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave klasa: UP/II-034-02/19-01/850, urbroj: 354-01/19-8 od 23. listopada 2019.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška ovog spora.

Obrazloženje

Tužena Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave je osporenim rješenjem odbacila žalbu tužitelja zbog pomanjkanja pravnog interesa za njeno izjavljivanje.

Tužitelj u tužbi u, bitnome navodi da je sudjelovao u otvorenom postupku javne nabave 27-V-28/17, koji je objavljen u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske pod brojem RH:2017/S 0F5-0022956, Preventivno, redovno i korektivno održavanje primarne i sekundarne elektroenergetske opreme u termoelektranama i to za Grupu 2, predmeta nabave: "Preventivno, redovno i korektivno održavanje primarne i sekundarne elektroenergetske opreme u termoelektrani Rijeka i termoelektrani Plomin", koji postupak je provodilo Trgovačko društvo HEP proizvodnja d.o.o. kao naručitelj.

U navedenom postupku je bila odabrana ponuda tužitelja, kao ekonomski najpovoljnija te je tužitelj s naručiteljem sklopio i djelomično realizirao Okvirni ugovor.

Povodom tužbe drugog ponuditelja, ovdje zainteresiranog Končar-Inženjering za energetiku i transport d.d., Zagreb, Sud je poništio Odluku o odabiru, naručitelj je tada izabrao drugog ponuditelja- Končar-Inženjering za energetiku i transport d.d., Zagreb, a žalbu protiv nove Odluke o odabiru, tuženik je odbacio, izražavajući stav da tužitelj za žalbu nema pravnog interesa u smislu odredbe članka 401. stavku 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16, dalje: ZJN).

Osporava takav stav tuženika i navodi sadržaj odredbe članka 401. stavak 1. ZJN-a prema kojoj pravo na žalbu ima gospodarski subjekt koji ima ili je imao pravni interes za

dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi i mogao je trpjeti štetu, a koja dva uvjeta moraju biti kumulativno ispunjena te pritom ističe da je bio odabrani ponuditelj, sklopio je ugovor s naručiteljem i realizirao je dio ugovora pa kako mu se može uskratiti pravni interes za žalbu kojom osporava odluku o odabiru druge osobe u istom natječaju te dodaje da prema tumačenju Ministarstva gospodarstva, poduzetništva i obrta, pravo na žalbu ima i ponuditelj čija je ponuda nije ocjenjena valjanom, ako osporava ocjenu naručitelja o nevaljalosti ponude i ako osporava valjanost ponude odabranog ponuditelja ili čija bi ponuda po kriterijima za odabir ponude bila najpovoljnija.

Slijedom činjenice da je tužitelj imao sklopljen ugovor sa naručiteljem po predmetnom nadmetanju i da nije sporno da je u svojoj žalbi na Odluku o odabiru od 28. kolovoza 2019. osporavao ocjenu naručitelja o nevaljanosti njegove ponude, kao i valjanost ponude odabranog ponuditelja pa smatra da je dokazao pravni interes za izjavljivanje žalbe na odluku od 27-V-28/17 -grupe 2, od 28. kolovoza 2019. Konkretno tužitelj je u žalbi osporavao valjanost ponude odabranog ponuditelja, koja nije u skladu sa točkom 6.5. Dokumentacije o nadmetanju (dalje DON). Ukazuje na to da je u razlozima odbijanja ponude navedeno da dostavljenim dokumentima tužitelj nije dokazao sposobnost iz točke 4.3.4. DON-a (Obrazovne i stručne kvalifikacije pružatelja usluge i njihovog rukovodećeg osoblja), a u zapisniku o ocjeni ponuda pod točkom: "Obrazovne stručne kvalifikacije pružatelja usluge i njihovog rukovodećeg osoblja" navodi se da je tužitelj dostavio tražene dokumente i da su sukladni uvjetima, čime je naručitelj potvrdio da tužitelj udovoljava uvjetima iz točke 4.3.4. DON-a, a vezano za strojne kapacitete za izvršenje usluge iz točka 4.3.5. DON-a ističe da je uvjetima DON-a sam udovoljio, neovisno o naknadnom uvođenju gospodarskog subjekta na koji se oslanja. Predlaže usvojiti tužbeni zahtjev i poništiti rješenje tuženika te usvojiti žalbu i poništiti odluku o odabiru od 28. kolovoza 2019., a tužitelju dosuditi naknadu troška žalbenog postupka i ovog spora.

Tuženik u odgovoru na tužbu predlaže odbiti tužbeni zahtjev, u odnosu na pitanje pravnog interesa za izjavljivanje žalbe ističe da tužitelj nije ostvario kumulativne uvjete iz članka 401. ZJN-a, za izjavljivanje žalbe jer, sukladno pravnom stavu iz presude UsII-32/18-8 od 7. ožujka 2019. nije u trenutku predaje svoje ponude ispunjavao uvjete tehničke i stručne sposobnosti niti je u tom trenutku naveo gospodarski subjekt na čiju će se sposobnost oslanjati u svrhu dokazivanja tog uvjeta pa je njegova ponuda imala nepopravljiv nedostatak, što je utvrđeno pravomoćnom presudom. Zbog toga ponuda tužitelja nije mogla biti odabrana u prvoj ocjeni ponuda. Poziva se na ovosudnu sudsku praksu glede pravnog interesa za izjavljivanje žalbe u odlukama UsII-321/19, UsII-137/19 i UsII-189/19 u kojima je u istovrsnim slučajevima izražen stav o nepostojanju pravnog interesa za izjavljivanje žalbe.

U odgovoru na tužbu zainteresirana osoba također ukazuje na ocjenu o nevaljalosti ponude tužitelja elaboriranu u presudi ovog Suda, poslovni broj: UsII-32/18-8 od 7. ožujka 2019., koja se odnosi na ovaj postupak javne nabave, a povodom koje presude je tuženik ponovno ocjenjivao žalbu zainteresirane osobe i tijekom tog postupka i valjanost tužiteljeve ponude. U ponovnom postupku odabira okolnosti u pogledu ponude tužitelja nisu se promijenile pa je zainteresirana osoba pravilno tu ponudu ocijenila neprihvatljivom. Vezano za pozivanje tužitelja na mišljenje Ministarstva gospodarstva, poduzetništva i obrta navodi da se radi o neobvezujućem mišljenju koje je doneseno u situaciji u kojoj je ocjenu nevaljalosti ponude donio sam naručitelj, a ne na situacije u kojima se odlučivalo u žalbenom i sudskom postupku. naručitelja, a ne ponuditelja.

Konačno dodaje da tužitelj ne trpi nikakvu štetu, već je naprotiv ostvario korist od djelomične realizacije Okvirnog sporazuma koji nije ni trebao biti sklopljen, a vezano za tvrdnju da je tužitelj samostalno dokazao da raspolaže potrebnom opremom ukazuje na to da

je dokumentacija o opremi koja je dostavljena u fazi upotpunjavanja ponude dokumentacija iz koje se vidi da se radi o opremi koju je nakon predaje ponude drugo društvo (Prengl d.o.o.) ustupilo tužitelju.

Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz podataka spisa i priloga uz DON-27-V-28/17 iz Elektroničkog oglasnika javne nabave Republike Hrvatske (EOJNRH) pod brojem RH:2017/S 0F5-0022956 proizlazi da je naručitelj, ovdje zainteresirana osoba, nakon presude ovog Suda broj: UsII-32/18-8, ponovio postupak pregleda i ocjene ponuda, nakon kojeg je donio Odluku o odabiru broj: 27-V-28/17-Grupa 2, Preventivno, redovno i korektivno održavanje primarne i sekundarne elektroenergetske opreme u Termoelektrani Rijeka i Termoelektrani Plomin od 28. kolovoza 2019., kojom je odabrao ponudu ponuditelja Končar-Inženjering za energetiku i transport d.d., Zagreb.

Protiv ove Odluke o odabiru tužitelj je izjavio žalbu koja mu je odbačena zbog pomanjkanja pravnog interesa, nakon čega je inicirao ovaj upravni spor.

Pravni interes mu je tuženik osporio, jer zbog nevaljale ponude nije ni mogao biti izabran u ovom postupku javne nabave, a ne trpi niti štetu, što je uvjet koji se mora kumulirati sukladno članku 401. stavku 1. ZJN-a.

Ocjena o tome ima li tužitelj pravni interes da mu tuženik meritorno odluči o žalbi, ovisi o ocjeni je li ili uopće nije mogao biti izabran u ovom postupku javne nabave pa, ako je mogao očekivati da će biti izabran, ostvaruje prvi uvjet za ocjenu pravnog interesa za izjavljivanje žalbe na odluku o odabiru drugog ponuditelja.

U konkretnom slučaju tužitelj nije mogao očekivati da će biti izabran kao najpovoljniji ponuditelj, jer je njegova ponuda bila nevaljala, kako je to obrazloženo u presudi UsII-32/18-8 od 7. ožujka 2019. godine.

Naime, u toj presudi je utvrđeno da tužitelj nije u roku za dostavu ponuda naznačio osobu na čiju se sposobnost oslanja u svrhu dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti, već je to učinio naknadno, što je suprotno načelu iz članka 4. ZJN-a i ne radi se o pojašnjenju i upotpunjavanju ili dostavi nužnih informacija i dokumentacije u smislu odredbe članka 293. stavka 1. ZJN-a.

U spomenutoj presudi sažet je i pravni stav Suda Europske unije iz predmeta broj: C387/14, u kojem je obrazloženo da nakon isteka roka određenog za podnošenje prijava u postupku javne nabave, nije dopušteno da gospodarski subjekt podnosi naručitelju, kako bi dokazao da ispunjava uvjete za sudjelovanje u postupku javne nabave, dokumente koji se ne nalaze u njegovoj prvoj ponudi, poput ugovora koji je izvršio drugi subjekt. Dakle, naknadno oslanjanje ponuditelja na drugi gospodarski subjekt radi dokazivanja uvjeta za sudjelovanje u postupku javne nabave nije dopušteno kroz institut upotpunjavanja i pojašnjavanja ponude, jer uvođenje novog gospodarskog subjekta na čiju se sposobnost oslanja gospodarski subjekt-ponuditelj, naknadno, nakon predaje svoje ponude, nije zahtjev za dopunu, razjašnjenje, upotpunjavanje ili dostavu nužnih informacija ili dokumentacije u smislu odredbe članka 293. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi.

Prema tome tužitelj nije u trenutku predaje svoje ponude ispunjavao uvjete tehničke i stručne sposobnosti i nije u trenutku predaje ponude naveo gospodarski subjekt na čiju će se sposobnost oslanjati u svrhu dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti.

Stoga nije mogao očekivati da će biti izabran u ovom postupku javne nabave pa nema ni pravnog interesa za izjavljivanje žalbe protiv odluke o odabiru drugog ponuditelja, slijedom čega nije ispunjen uvjet iz članka 401. ZJN-a te je tuženik pravilno i zakonito

odbacio žalbu tužitelja, a iz istih razloga je neosnovan i tužbeni zahtjev za poništenje tog rješenja.

Tužitelj u ovom sporu nije uspio pa ne bi imao pravo na naknadu troškova spora i da ih je određeno zatražio.

S obzirom na sve navedeno trebalo je temeljem odredbe članka 57. stavka 1. i članka 79. stavka 4. ZUS-a odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu, 16. siječnja 2020.

Predsjednica vijeća:
Senka Orlić-Zaninović, v.r.

Za točnost otpis - ovlaštenu službenicu

Tanja Nemčić